

๒๙

อ ำ นั ส ง ส์

ถ ว า ย ม ะ ม ั ว ง

ผู้มีจิตเลื่อมใส เมื่อได้ถวายทานในหมู่แห่งภิกษุ
ผู้ปฏิบัติตรง ย่อมได้ผลอันไพบูรณ์ ผู้นั้นแล ย่อมไปสู่สวรรค์
บันเทิงอยู่ในสวรรค์ชั้นไตรทิพย์ เสดยผลบุญอันไพบูรณ์
เพราะเหตุนั้นแล มนุษย์ผู้ต้องการความสุข ปราบณาความสุข
อันเป็นทิพย์ หรือปราบณามนุษย์สมบัติอันเลิศ ควรถวายทาน
เป็นนิตย์ทีเดียว

อานิสงส์ถวายเป็นมรรคา

๒๕๕

โลกมนุษย์เป็นดินแดนแห่งการสร้างบุญและบาป แล้วแต่ผู้ใดจะเลือกเส้นทางใด เพราะโลกมนุษย์เป็นสถานที่ที่สามารถสร้างบารมีได้เต็มที่ หากประมาทก็อาจพลั้งพลาดไปทำบาป-อกุศลได้เสมอ เราจะต้องใช้ชีวิตในแต่ละวันให้ผ่านไปอย่างมีคุณค่า เหมือนชีวิตของพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย ที่ท่านเกิดมาสร้างบารมีอย่างเดียว เราควรดำรงชีวิตให้ถูกต้องร่องรอยตามท่าน เพื่อจะได้ทำพระนิพพานให้แจ้งตามท่านไปด้วย

*มีวาระแห่งภาชิตใน ผลทายกวิมาน ความว่า

“ผู้มีจิตเลื่อมใส เมื่อได้ถวายทานในหมู่แห่งภิกษุ ผู้ปฏิบัติตรง ย่อมได้ผลอันไพบูรณ์ ผู้นั้นแล ย่อมไปสู่สวรรค์ บันเทิงอยู่ในสวรรค์ชั้นไตรทิพย์ เสวยผลบุญอันไพบูรณ์ เพราะเหตุนั้นแล มนุษย์ผู้ต้องการความสุข ปราศจากความทุกข์อันเป็นทิพย์ หรือปราศจากความทุกข์สมบัติอันเลิศ ควรถวายทานเป็นนิตย์ทีเดียว”

ทานบารมี เป็นบารมีแรกในบารมีทั้ง ๑๐ ทศ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นบ่อเกิดแห่งมหาสมบัติทั้งหลาย ที่จะต้องเอาไว้อาศัยสร้างบารมีในภพชาตินั้นๆ และยังเป็นรากฐาน

อานิสงส์ถวายนมะม่วง

๒๖๐

เบื้องต้นในการที่จะทำให้สร้างบารมีอย่างอื่นได้อย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องปัจจัยสี่ ไม่ต้องลำบากในการหาเลี้ยงชีพ เพราะบุญที่เกิดจากการสร้างมหาทานบารมี จะคอยหล่อเลี้ยง และอำนวยความสะดวกให้ตลอดเวลา

นักสร้างบารมีทั้งหลายในอดีตจึงสร้างทานบารมีก่อน แม้แต่พระเจ้าพรหมมุนี หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ครูบาอาจารย์ของเรา ท่านได้กล่าวไว้ชัดเจนว่า จะสร้างบารมีอะไรก็สร้างไปเถิด แต่อย่าลืมการสร้างทานบารมี ผลแห่งทานบารมีนี้มีมากมาย ในครั้งนี้ หลวงพ่อชวยยกตัวอย่าง นักสร้างบารมีในสมัยพุทธกาล ที่ท่านได้ตั้งใจให้ท่านครั้งสำคัญที่สุดในชีวิต โดยเอาชีวิตของตนเองเป็นเดิมพัน

เรื่องราวเกิดขึ้นเมื่อครั้งที่พระลัมมัลลัมพุทธเจ้าประทับอยู่ที่เวฬุวันมหาวิหาร ในสมัยนั้น พระเจ้าพิมพิสารทรงมีพระประสงค์จะเสวยผลมะม่วงในเวลาที่มีไข้ฤดูกาล พระองค์จึงรับสั่งกับพนักงานเฝ้าสวนว่า “เราอยากจะกินมะม่วง เจ้าจงหามะม่วงมาให้เราด้วย” พนักงานกราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ ผู้สมมติเทพ ฤดูกาลนี้มะม่วงยังไม่มีผลพระเจ้าข้า แต่ถ้าพระองค์ รอเวลาอีกสักเล็กน้อย ข้าพระบาทจะทำให้มันออกผล”

อานิสงส์ถวายมะม่วง

๒๖๑

พระเจ้าพิมพิสารได้ฟังเช่นนั้นก็รับสั่งว่า “ดี ถ้าอย่างนั้น ท่านอย่ารอช้าเลย ลงมือทำเถิด” พนักงานเฝ้าสวนรีบเดินทาง ไปที่สวนมะม่วง เอาดินละเอียดที่โคนต้นมะม่วงออก แล้วเกลี่ย ดินที่ละเอียดนั้นกลบลงไปใหม่ จากนั้นก็รดน้ำเอาใจใส่ดูแลเป็น พิเศษ ไม่นานต้นมะม่วงก็สลัดใบ เมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็โกยดิน ออกไปจนหมด แล้วกลบด้วยดินที่ละเอียดผสมกับกากมะพร้าว ลงไปใหม่ จากนั้นก็รดด้วยน้ำที่มีรสหวานลงไป ไม่นานนักก็เกิด ความอัศจรรย์ คือต้นมะม่วงได้ออกช่อตามกิ่งก้านสาขา ตูม แล้วก็บาน และได้ออกผลไปตามลำดับ จากลูกดิบอ่อน ก็เริ่ม แก่ขึ้น

ต้นมะม่วงทั้งหมดที่ออกผล มีอยู่ต้นหนึ่งที่สุกก่อนต้นอื่น ในต้นที่สุกก่อน มีมะม่วง ๔ ผล ซึ่งสุกได้ที่น่ากินมาก มะม่วง ๔ ผลนี้มีสีแดงเหมือนกับสีผงชาด กลิ่นรสหอมหวาน เมื่อพนักงาน เฝ้าสวนเห็นผลมะม่วงสุก ๔ ผลนั้น เขารีบเก็บถือออกจากสวน มุ่งหน้าไปเข้าเฝ้าพระเจ้าพิมพิสารเพื่อถวายมะม่วงที่พระราช ปรารถนาจะเสวย ในระหว่างทางเขาได้พบพระมหาโมคคัลลานะ อริยสาวกเบื้องซ้ายผู้เลิศด้วยฤทธิ์ กำลังเดินบิณฑบาต เขาเกิด จิตศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยม อยากจะเอาบุญกับพระเถระ จึงคิด ในใจว่า

อานิสงส์ถวายเป็นมะม่วง

๒๖๒

‘มะม่วงเหล่านี้ เป็นมะม่วงที่เราดูแลอย่างสุดฝีมือ เป็นผลไม้ชั้นยอดในพระราชอุทยาน เราควรถวายเอาบุญกับพระคุณเจ้าก่อน เพราะท่านเป็นเพื่อนาบุญอันประเสริฐ แม้พระราชาก็จะให้ประหารเรา หรือเนรเทศเราออกจากแว่นแคว้น ให้ไปอยู่ที่อื่นเราก็ยอม ถ้าเราถวายพระราชาก็จะมีผลเล็กน้อย เพียงแค่ค่าตอบแทนในปัจจุบันเท่านั้น แต่ถ้าเราถวายกับพระเถระ ผลจักมีประมาณมิได้ ทั้งในปัจจุบัน และในสัมปรายภพ วันนี้ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นก็ตาม เราจะไม่วิตกใจ ไม่หวั่นไหว ไม่วิตกกังวลขอเอาบุญก่อน’ คิดแล้วก็น้อมถวายผลมะม่วงทั้งสี่แด่พระมหาโมคคัลลานเถระด้วยความเคารพเลื่อมใส

หลังจากน้อมถวายทานอันยอดเยี่ยมแล้ว ในใจก็เต็มเปี่ยมไปด้วยปีติ เขาเดินมุ่งหน้าไปเข้าเฝ้าพระราชบิดา และได้กราบทูลเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้น พระเจ้าพิมพิสารเป็นผู้ที่ทรงธรรม และเป็นพระอริยสาวกผู้มีความเลื่อมใสไม่คลอนแคลนในพระรัตนตรัย เมื่อได้ฟังเช่นนั้น พระองค์เกิดความปีติโสมนัส นึกอนุโมทนาบุญด้วย ขณะเดียวกันพระองค์ก็ให้ราชบุรุษสอบสวนว่า พนักงานเฝ้าสวนได้ทำอย่างไรที่พูดจริงหรือไม่

หลังจากพระเถระกลับจากบิณฑบาต ท่านได้น้อมถวายมะม่วงเหล่านั้นแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระบรมศาสดา

อานิสงส์ถวายเป็นมรรคา

๒๖๓

ได้ประทานผลหนึ่งให้กับพระสารีบุตร ผลหนึ่งให้กับพระมหาโมคคัลลานะ ผลหนึ่งให้กับพระมหากัสสปะ อีกผลหนึ่งพระองค์ทรงเสวยเองราชบุรุษเห็นเช่นนั้นก็ทูลเรื่องราวถวายพระเจ้าพิมพิสาร ทำให้พระองค์ทรงปลื้มพระทัยเป็นอย่างยิ่ง ดำริว่า

“บุรุษนี้เป็นบัณฑิตจริงๆ ยอมสละชีวิตของตนเพื่อการถวายทาน เป็นผู้ชวนชวนสร้างบุญอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน บุคคลเช่นนี้ สมควรที่เราจะยกย่องให้เป็นแบบอย่าง” จึงประกาศขึ้นชมอนุโมทนา และได้พระราชทานบ้านส่วยตำบลหนึ่งพร้อมผ้าอย่างดี รวมทั้งเครื่องประดับให้เขา พลังตรัสว่า “วันนี้ท่านได้สร้างบุญใหญ่ที่ทำให้ยากของท่านจงให้ส่วนบุญแก่เราบ้าง” พนักงานเฝ้าสวนก็กราบทูลว่า “ข้าแต่ท้าว ข้าพระบาทขอถวายส่วนบุญให้แก่พระองค์” พระเจ้าพิมพิสารก็ทรงอนุโมทนา

เมื่อถึงคราวหมดอายุขัย พนักงานเฝ้าสวนนั้นได้ไปเกิดในหมู่เทพชั้นดาวดึงส์ มีวิมานทองคำสูงถึง ๑๖ โยชน์ มีห้องวิมานถึง ๓๐๐ ห้อง บังเกิดขึ้นพร้อมกับมหาสมบัติอันเป็นทิพย์อีกมากมาย วันหนึ่ง พระมหาโมคคัลลานเถระได้จาริกไปในเทวโลก พบเทพบุตรนั้น ได้เห็นสมบัติทิพย์ที่ตระการโอฬาร พระเถระจึงถามว่า “ท่านเทพบุตร วิมานของท่านมีเสาเป็นแก้วมณีสูง ๑๖ โยชน์ โดยรอบเป็นห้องวิมานถึง ๓๐๐ ห้องปูลาด

อานิสงส์ถวายเป็นมะม่วง

๒๖๔

ด้วยเครื่องลาดอันสวยงาม มีบริวารมากมาย ครึ่งที่ยังเป็นมนุษย์
ท่านได้สร้างบุญอะไรไว้”

เทพบุตรได้เล่าบุพกรรมของตนเอง “ข้าพเจ้าได้ถวาย
ผลมะม่วงแด่พระคุณเจ้า ที่ได้มหาสมบัติเช่นนี้ก็ด้วยอานุภาพ
แห่งบุญนั้น ข้าแต่พระคุณเจ้าที่เคารพ บุคคลใดมีใจเลื่อมใส
ได้สร้างบุญอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพันในหมู่สงฆ์ผู้ทรงศีล ย่อมได้
ผลอันไพบูลย์ ผู้ต้องการความสุข หรือปรารถนาสุขอันเป็นทิพย์
ควรถวายทานเป็นนิตย์” พระเถระได้ฟังเช่นนั้นก็ชื่นชมอนุโมทนา

เราจะเห็นว่า นักสร้างบารมีที่เอาชีวิตเป็นเดิมพัน
ในการสร้างบารมีนั้น ไม่ใช่หาได้ง่ายๆ แต่เมื่อทำได้ ก็จะเป็น
ที่ยกย่องสรรเสริญของบัณฑิตนักปราชญ์ทั้งมนุษย์และเทวา
และผลบุญที่บังเกิดขึ้น ก็ยิ่งใหญ่ไม่มีประมาณ จะส่งผล
ให้มีความสุขความสำเร็จสมปรารถนา จะสมบูรณ์ด้วยที่สุดของ
ทุกสิ่ง ทั้งในภพชาตินี้และภพชาติหน้ากระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม
ยิ่งทำมาก ก็ยิ่งได้มาก ได้ทั้งบุญ บารมี รัศมี กำลัง ฤทธิ์ อำนาจ
สิทธิเฉียบขาด ปรารถนาสิ่งใดก็ได้หมด ดังนั้นขอให้สร้างบารมี
ให้เต็มที่กันทุกคน

